

НАРЕДБА № 110 от 18 септември 2006 г. за специфични изисквания за осъществяване на официален контрол за трихинела в месо

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ГОРИТЕ

Раздел I. Общи положения

Чл. 1 (Обновен: бр. 83 година 2006) С тази наредба се определят специфичните изисквания за осъществяване на официален контрол за трихинела в месо.

Раздел II. Задължения на Националната ветеринарномедицинска служба (НВМС) и собствениците на предприятия и животновъдни стопанства

Чл. 2 (Обновен: бр. 83 година 2006) (1) В кланиците се вземат проби от всеки кланичен труп на домашни свине като част от следкланичния преглед и се изследват за трихинела в лаборатория, определена от министъра на земеделието и горите, по един от следните методи: 1. референтен метод за откриване, посочен в приложение № 1, глава първа; 2. еквивалентен метод за откриване, посочен в приложение № 1, глава втора. (2) Когато собственикът или управителят на предприятието осигури пълна проследимост на месото съгласно чл. 21а от Закона за храните, без да се изчакат резултатите от изследването за трихинела, кланичните трупове могат да бъдат: 1. разрязани най-много на 6 части в кланицата; 2. транжирани в транжорна, разположена на същото място с кланицата, или в транжорна, отделена от кланицата, след преценка на ветеринарен лекар от Държавния ветеринарно-санитарен контрол (ДВСК), при условие че: а) процедурата е под негов надзор; б) всички кланични трупове или части от тях ще се транжират само в една транжорна; в) транжорната е разположена на територията на страната; г) в случай на положителен резултат всички части от трупа се обявяват за негодни за консумация от хора.

Чл. 3 (Обновен: бр. 35 година 2006) (1) От всеки труп животни, възприемчиви към трихинела, се вземат проби в кланица или предприятие за производство на месо от дивеч по смисъла на Наредба № 36 от 2006 г. за специфичните изисквания при производство, транспортиране и пускане на пазара на суровини и храни от животински произход като част от следкланичния преглед. (2) Ветеринарният лекар от ДВСК не взема проби, когато след извършване на оценка на риска прецени, че рискът от заразяване с трихинела на животни, отглеждани във ферми, или диви видове животни е незначителен. (3) Пробите по ал. 1 се изследват в лаборатории, определени от министъра на земеделието и горите по методите, посочени в приложения № 1 и 2.

Чл. 4 (Обновен: бр. 83 година 2006) Не се изследва за трихинела: 1. месо от домашни свине, което е било замразено в съответствие с приложение № 3 под надзора на ветеринарен лекар от ДВСК; 2. кланични трупове и месо от домашни свине, отглеждани само за угояване и клане, когато животните произхождат от: а) стопанство или категория стопанства, които официално са били признати от НВМС за свободни от трихинела в съответствие с чл. 20 - 22; б) регион, където рискът от трихинела по домашните свине е официално признат от НВМС като незначителен.

Чл. 5 (Обновен: бр. 15 година 2006) (1) За одобряване на региони по чл. 4, т. 2, буква `б`: 1. Националната ветеринарномедицинска служба изпраща съобщение до Европейската комисия (ЕК) и държавите членки заедно с начален доклад; 2. ако в срок 3 месеца от получаване на съобщението по т. 1 ЕК или държавите членки нямат възражения, регионът се признава като регион с незначителен риск от заразяване с трихинела. (2) В случаите по чл. 4, т. 2 НВМС представя годишен доклад на комисията, съдържащ информацията по приложение № 4 към чл. 9, ал. 5 от Наредба № 9 от 2006 г. за мониторинг на зооозите при профилактиката, ограничаването и ликвидирането им. (3) Когато докладът по ал. 1, т. 1 не се представи или е незадоволителен, чл. 4 не се прилага.

Чл. 6 (Обновен: бр. 35 година 2006) (1) Кланичните трупове и други части от животните, съдържащи напречно набраздена мускулна тъкан, които са предназначени за консумация от хора или животни, остават в предприятието до получаване на резултатите от изследването за трихинела. (2) Отпадъци от животни или странични животински продукти, които не съдържат напречно набраздена мускулна тъкан, предназначени за консумация от хора, могат да напуснат предприятието, преди да са получени резултатите от изследването за трихинела. (3) Ветеринарният лекар от ДВСК може да изисква извършване на изследване за трихинела на странични продукти по ал. 2, преди да напуснат предприятието, може да бъде поставена, преди да са получени резултатите от изследването.

Чл. 7 (Обновен: бр. 83 година 2006) Националната ветеринарномедицинска служба осигурява персонала, участващ в изследването на проби за откриването на трихинела, да е подходящо обучен и да участва във: 1. програма за контрол на качеството на тестовете за откриване на трихинела; 2. редовна оценка на процедурите по изследването, записването и анализа, използвани в лабораторията.

Чл. 8 (Обновен: бр. 83 година 2006) (1) Методите за откриване по приложение № 1,

глави първа и втора, се използват за изследване на проби, взети от животни, които: 1. дават основание да се предполага, че са заразени с трихинела; или 2. произхождат от стопанство, където при предишни изследвания е установено че има трихинелоза чрез трихинелоскопския метод, посочен в § 3. (2) За определяне на видовете трихинела всички положителни проби се изпращат за изследване в националната референтна лаборатория или в референтната лаборатория на Общността.

Чл. 9 (Обновен: бр. 83 година 2006) Националната ветеринарномедицинска служба изготвя план за действие (контингенс план), включващ всички действия, които трябва да се предприемат, при наличие на проби, положителни за трихинела, който включва: 1. проследимост на заразен кланичен труп (ове) и части от тях, съдържащи мускулна тъкан; 2. мерки за прилагане при откриване на заразен кланичен труп(ове) и части от тях; 3. изследване на източника на зараза и огнища на разпространение при дивите животни; 4. всички мерки, които трябва да бъдат предприети при търговия на дребно или от потребителя; 5. мерки, които се предприемат, когато заразеният кланичен труп не може да бъде идентифициран в кланицата; 6. определяне на вида трихинела.

Чл. 10 (Обновен: бр. 83 година 2006) Националната ветеринарномедицинска служба може да признае стопанства или категории стопанства като официално свободни от трихинела, когато са спазени следните изисквания: 1. за стопанства - по чл. 18 - 21; 2. за категории стопанства - по чл. 22.

Чл. 11 (Обновен: бр. 83 година 2006) Собствениците на животновъдни стопанства, признати като свободни от трихинела, информират НВМС за всяко изискване по чл. 18, 19 и 21, което вече не се изпълнява, или за всяка промяна, при която стопанството не отговаря на изискванията за стопанство, признато за официално свободно от трихинела.

Чл. 12 (Обновен: бр. 83 година 2006) (1) Националната ветеринарномедицинска служба периодично извършва инспекции в стопанства, признати като свободни от трихинела. Честотата на извършване на инспекциите се основава на степента на риска, като се вземат предвид историята на болестта и нейното разпространение, предишните констатации, географският район, местните възприемчиви диви животни, практиките по отглеждане на животни, ветеринарният надзор и спазването на изискванията от фермерите. (2) Всички отглеждани свине и нерези, идващи от стопанства, свободни от трихинелоза, се изследват съгласно чл. 2, ал. 1.

Чл. 13 (Обновен: бр. 83 година 2006) (1) Националната ветеринарномедицинска служба изпълнява програма за наблюдение (мониторинг), обхващаща домашните свине, конете и други животински видове, възприемчиви към трихинелоза, произхождащи от стопанства или категории стопанства, признати за свободни от трихинела, или от региони, където рискът за заразяване с трихинела по домашните свине е незначителен, за да потвърди, че животните са наистина свободни от трихинела. (2) В програмата за мониторинг се включват честотата на изследване, броят изследвани животни и планът за вземане на проби. (3) Пробите от месо се вземат и изследват за наличие на трихинела по методите в приложение № 1, глава първа или втора. (4) Програмата за мониторинг може да включва серологични методи с тест, валидиран от референтната лаборатория на Общността.

Чл. 14 (Обновен: бр. 83 година 2006) (1) Когато домашни свине или друг вид животни, възприемчиви към трихинела, произхождащи от стопанство, официално признато като свободно от трихинела, дадат положителен резултат на изследването за трихинела, НВМС веднага: 1. оттегля официалното признаване на стопанството като свободно от трихинела; 2. изследва всички домашни свине по време на клане и извършва серологичен тест на всички животни, възприемчиви към трихинела, в стопанството с тест, валидиран от референтната лаборатория на Общността; 3. проследява и изследва всички отглеждани животни, които пристигат в стопанството, и до толкова до колкото е възможно, всички, които са напуснали стопанството през последните шест месеца, предхождащи положителния резултат от изследването; за тази цел проби месо се вземат и изследват за наличие на трихинела по методите за откриване по приложение № 1, глави първа и втора; допуска се използване на серологичен тест, валидиран от референтната лаборатория на Общността; 4. доколкото е осъществимо, разследва разпространението на паразитната инвазия, дължаща се на дистрибуция на месо от домашни свине, заклани в периода, предхождащ положителния резултат; 5. информира ЕК и другите държави членки; 6. започва епидемиологично проучване, за да изясни причината за разпространението на болестта; 7. увеличава честотата на изследване и обхвата на програмата за мониторинг по чл. 13; 8. взема подходящи мерки, когато в кланицата не може да бъде идентифициран всеки засегнат кланичен труп, включително: а) увеличаване размера на всяка проба месо, събирана за изследване на съмнителни кланични трупове, или б) обявяване на кланичните трупове за негодни за консумация от хора; и в) предприемане на подходящи мерки за отстраняване на съмнителни кланични трупове или части от тях или такива, реагирали положително на теста. (2) Националната ветеринарномедицинска служба оттегля официалното признаване на стопанства или категории стопанства като свободни от трихинела, когато: 1. вече не се изпълнява някое от изискванията по чл. 18 - 22; 2. серологичните резултати или лабораторните резултати, получени от взимането на проби от заклани свине,

показват, че стопанството или категорията стопанства не могат повече да бъдат считани за свободни от трихинела. (3) Когато информацията от програмата за наблюдение (мониторинг) или програмата за наблюдение на диви животни показва, че регионът не може повече да бъде считан като регион, където рискът от заразяване на домашни свине с трихинела е незначителен, ЕК отстранява региона от списъка и информира другите държави членки. (4) Стопанствата могат да бъдат официално признати като свободни от трихинела отново, след като установените нередности бъдат решени и изискванията по чл. 20 са изпълнени.

Раздел III. Внасяне

Чл. 15 (Обновен: бр. 83 година 2006) (1) Месо от животински видове, които могат да бъдат носители на трихинела, съдържащо напречно набраздена мускулатура, може да бъде внасяно в страната само ако преди изнасянето е било изследвано за трихинела. (2) Изследването по ал. 1 се извършва в съответствие с чл. 2, ал. 1 на целия кланичен труп или при невъзможност на всяка половинка кланичен труп, четвъртинка, част или разфасовка от него.

Чл. 16 (Обновен: бр. 83 година 2006) Месо от домашни свине може да бъде внасяно, без да е изследвано за трихинела, при условие че: 1. идва от стопанство, което официално е било признато от Общността като свободно от трихинела; 2. е било подложено на замразяване в съответствие с приложение № 3, извършено под надзора на компетентния орган в страната на произход.

Чл. 17 (Обновен: бр. 83 година 2006) (1) Здравният сертификат, придружаващ месото, което се внася, трябва да бъде заверен с декларация от официален ветеринарен лекар, доказваща че: 1. месото е било изследвано за трихинела в страната на произход, или 2. месото отговаря на изискванията по чл. 16. (2) Сертификатът, придружаващ месото, трябва да бъде оригинален.

Раздел IV. Задължения на собствениците на животновъдни обекти за признаване на стопанства и региони с незначителен риск от трихинела

Чл. 18 (Обновен: бр. 83 година 2006) За да получат официално признаване на стопанствата като свободни от трихинела, собствениците им трябва да: 1. са предприели всички практически предпазни мерки по отношение на конструкцията на сградата и нейното поддържане като част от системата по чл. 12, т. 3, буква `а` от Закона за храните, за да предотвратят достъпа на гризачи, всякакъв друг вид бозайници и големи месоядни птици до сградите, където се отглеждат животни; 2. прилагат програма за контрол на вредители и по-специално за гризачи като част от системата по чл. 12, т. 3, буква `а` от Закона за храните, за да предотвратят ефективно заразяване на свинете; те трябва да водят записи на програмата; 3. гарантират, че целият фураж се получава от съоръжение, което произвежда фураж в съответствие с принципите, описани в наредбата по чл. 5, ал. 2 от Закона за фуражите; 4. съхраняват фуража, предназначен за възприемчиви на трихинела видове, в затворени силози или контейнери, които са недостъпни за гризачи; всички други доставки на фураж трябва да бъдат топлинно преработени или произведени и съхранявани така, че да не причинят заразяване с трихинела; 5. осигуряват мъртвите животни да се събират за обезвреждане чрез санитарни средства в рамките на 24 h от смъртта им; мъртви прасенца обаче могат да бъдат събирани и съхранявани в стопанството в надлежно затворени контейнери до обезвреждането им; 6. информират НВМС, ако е разположено сметище в съседство със стопанството; НВМС оценява възможните рискове и решава дали стопанството трябва да бъде признато за свободно от трихинела; 7. осигуряват прасенцата, идващи в стопанството отвън, и закупените свине да са родени и отгледани при контролирани условия на отглеждане в интегрирани производствени системи; 8. осигуряват свинете да са идентифицирани, така че всяко животно да може да бъде проследено от крайния потребител обратно до стопанството; 9. внасят нови животни в стопанството само ако те: а) идват от стопанства, официално признати като свободни от трихинела; или б) се придружават от сертификат, издаден от компетентните власти на страната износител, удостоверяващ, че животното идва от стопанство, признато като свободно от трихинела; или в) са държани в изолация, докато се получат резултатите от серологичния тест, одобрен от референтната лаборатория на Общността, които са отрицателни; вземането на серологични проби започва само след като животните са престояли в стопанството четири седмици; 10. осигуряват никоя от свинете, предназначени за клане, да няма външен достъп по време на целия производствен период; 11. допускат външен достъп по време на първите седмици от живота преди отбиване на прасенцата, ако са спазени следните условия: а) не е била диагностицирана трихинелоза по домашните животни в страната през последните 10 години; б) съществува годишна програма за надзор на диви животни, възприемчиви към трихинела, която е основана на оценка на риска и се изпълнява в област, епидемиологично свързана с географското разположение на стопанствата, свободни от трихинела; програмата изследва съответните възприемчиви видове на основата на предишни констатации; резултатите следва да показват разпространение на трихинела при възприемчиви животни под 0,5 %; в) когато са на открито, животните са в надлежно оградени зони; г) прилага се програмата за мониторинг по чл. 13 и се извършва по-чест мониторинг в участващите стопанства; д) от всички свине и нерези, отгледани за разплодни цели в стопанството, системно се взимат проби за изследване след клане, като се използва референтният метод за откриване, описан в приложение № 1, глава първа, или един от еквивалентните методи, описани в приложение № 1, глава втора; е) предприемат се мерки за

предотвратяване достъпа на големи месоядни и всеядни птици (напр. врани, хищни птици).

Чл. 19 (Обновен: бр. 83 година 2006) Собствениците на стопанства, признати за свободни от трихинела, информират НВМС, когато някое от изискванията по чл. 18 повече не се изпълнява или когато е настъпила някаква друга промяна, която може да повлияе неблагоприятно на статута `стопанство, свободно от трихинела`.

Раздел V. Задължения на НВМС за признаване на стопанства и региони с незначителен риск от трихинела

Чл. 20 (Обновен: бр. 83 година 2006) Когато в страната е установена трихинела по домашните свине в последните 10 години, НВМС може да признае стопанство като свободно от трихинела, при условие че: 1. са направени най-малко две контролни посещения през 12-те месеца, предхождащи признаването на стопанството, за верифициране на съответствието с изискванията по чл. 18; 2. всички свине, изпратени за клане през 24-те месеца, предхождащи признаването, или през един по-дълъг период, ако НВМС прецени, че е необходимо, се изследват, за да се гарантира, че достатъчен брой от животни от стопанството са били изследвани, като е използван един от методите за откриване на паразити, описани в приложение № 1, глави първа и втора; 3. резултатите от тестовете са били отрицателни; 4. е била прилагана програма за мониторинг на диви животни, основана на риска, за тези области, в които дивите животни и стопанствата, които съществуват съвместно, кандидатстват за свободен от трихинела статут; програмата за мониторинг оптимизира откриването на паразити чрез прилагане на най-подходящо индикаторно животно в съчетание с определена техника за откриване, чрез взимане на проби от колкото е възможно по-голям брой животни и взимане на колкото е възможно по-голяма проба месо; откритите паразити в дивите животни са идентифицирани по видове на равнище референтна лаборатория на Общността или национална референтна лаборатория; референтната лаборатория на Общността може да помогне чрез изготвяне на стандартизиран протокол за програма за мониторинг на дивите животни; за изпълнението на изискванията по този член може да се използват исторически данни.

Чл. 21 (Обновен: бр. 83 година 2006) Когато не е била открита трихинела по домашните свине през последните 10 години, НВМС може да признае стопанство като свободно от трихинела при условие, че е спазено изискването по чл. 20, т. 4.

Чл. 22 (Обновен: бр. 83 година 2006) Националната ветеринарномедицинска служба може да признае категория стопанства като свободна от трихинела, когато: 1. са спазени изискванията по чл. 18, т. 1 - 10; 2. не е открита инфекция с трихинела по домашните свине в страната през последните 10 години, през което време закланите свине са подлагани на непрекъснати изследвания, така че да осигури най-малко 95 % сигурност, че там, където разпространението на трихинела превишава 0,0001 %, всяка зараза ще бъде открита; 3. е налице ясно описание на категориите стопанства, начините на отглеждане и вида на животните; 4. е въведена програма за мониторинг за дивите животни, основана на риска, в съответствие с чл. 20, т. 4.

Допълнителни разпоредби

§ 1 (Обновен: бр. 83 година 2006) По смисъла на тази наредба: 1. `Трихинела` е всеки нематод, принадлежащ към видовете на род Трихинела. 2. `Трихинелоза` е зооантропоноза, която се причинява от нематоди от род Трихинела. 3. `Контролирани условия за отглеждане в интегрирани производствени системи` е начин на отглеждане на животни, при който свине се държат през цялото време при контролирани от собственика условия по отношение на храненето и отглеждането. 4. `Животни, възприемчиви към трихинела` са еднокопитни, диви свине, животни отглеждани във ферми, диви животни и други животни, които могат да бъдат носители на трихинела. 5. `Паразитна инвазия` е степента на опаразитяване на месото с паразити. 6. `Серологичен метод` е кръвен тест за откриване наличието на антитяло в кръвен серум срещу специфичен протеин.

§ 2 (Обновен: бр. 83 година 2006) Тази наредба въвежда разпоредбите на Регламент на Комисията № (ЕС) 2075/2005 от 5 декември 2005 г., определящ специфичните правила за официален контрол за трихинела в месо.

Заклучителни разпоредби

§ 3 (Обновен: бр. 83 година 2006) (1) Националната ветеринарномедицинска служба може да разреши използването на трихинелоскопския метод по приложение № 1, глава трета, за домашни и диви свине до 31 декември 2009 г., когато: а) се изследват единични кланични трупове в кланица, която не коли повече от 15 домашни свине на ден или 75 домашни свине на седмица или подготвя за продажба на пазара не повече от 10 диви свине на ден; б) няма необходимите условия за използване на методите за откриване по приложение № 1, глави първа и втора. (2) Когато се използва трихинелоскопският метод: а) месото се маркира със здравна маркировка, която ясно се различава от здравната маркировка, предвидена в чл. 22 от Наредба № 35 от 2006 г. за специфичните изисквания при осъществяване на официален контрол върху суровини и храни от животински произход, и се доставя директно на крайния консуматор или на предприятие за търговия на дребно, извързващо директна доставка на краен консуматор; б) месото не се

използва за производството на продукти, при които производственият процес не убива трихинелата.

§ 4 (Обновен: бр. 83 година 2006) Генералният директор на НВМС изготвя плана за действие по чл. 9 до 31 декември 2006 г.

§ 5 (Обновен: бр. 110 година 2001) Тази наредба се издава на основание чл. 223 от Закона за ветеринарномедицинската дейност и отменя Наредба № 47 от 2001 г. за профилактика и контрол на трихинелозата .

§ 6 (Обновен: бр. 83 година 2006) Изпълнението на наредбата се възлага на генералния директор на НВМС.

§ 7 (Обновен: бр. 83 година 2006) Наредбата влиза в сила в едномесечен срок от обнародването ѝ в `Държавен вестник`. За министър: Н. Абазов

Приложение № 1 към чл. 1, ал. 1

 (Обновен: бр. 83 година 2006)

Методи за откриване

Глава първа

РЕФЕРЕНТЕН МЕТОД НА ОТКРИВАНЕ

Метод на смилане на сборна проба с магнитна бъркалка

1. Съоръжения и реактиви

(а) Нож или ножица и разкъсващи пинцети за изрязване на проби от мускулни късове.

(б) Табличка, разграфена на 50 квадратчета, всяко от които може да поеме приблизително проби от 2 g месо, или други инструменти, даващи еквивалентни гаранции по отношение на проследимостта на пробите.

(в) Смесител със заострено режещо острие. За проби, по-големи от 3 g, мелачка за месо с отвори от 2 до 4 mm или ножица. В случая на замразено месо или език (след отстраняване на повърхностния слой, който не може да се усвоява) е необходима месомелачка и размерът на пробите значително се увеличава.

(г) Магнитна бъркалка с термостатично контролирана нагряваща се плоча и бъркалки за разбъркване с тефлоново покритие, приблизително 5 cm дълги.

(д) Конусовидни стъклени делителни фунии с капацитет най-малко 2 l, за предпочитане снабдени с тефлонови обезопасяващи запушалки.

(е) Стойки, пръстени и стягащи скоби.

(ж) Сита с размер на мрежата 180 μm, с външен диаметър 11 cm, с мрежа от неръждаема стомана.

(з) Фунии с вътрешен диаметър не по-малък от 12 cm за поддържане на ситата.

(и) Стъклена колба с капацитет 3 l.

(к) Стъклени мерителни цилиндри с капацитет 50 до 100 ml или центрофужни епруветки.

(л) Трихинелоскоп с хоризонтална плоча или стереомикроскоп, светлинен източник с по-етапно излъчване с регулируем интензитет (I). Няколко петриеви панички с диаметър 9 cm (за използване със стереомикроскоп), разграфени от долната страна с остър инструмент на квадратчета 10 x 10 mm за изследване.

(м) Легенче за броене на ларви (за използване при трихинелоскоп), направено от акрилни плочки с 3 mm дебелина, както следва:

- дъното на легенчето е 180 x 40 mm, разграфено на квадратчета;

- страните да са 230 x 20 mm;

- краят е 40 x 20 mm; дъното и краищата се вмъкват между страните, като по този начин от двете страни се образуват две миниатюрни дръжки; горната част на дъното се повдига 7 - 9 mm от основата на рамката, образувана от страните и краищата; частите се фиксират с лепило, подходящо за материала.

(н) Алуминиево фолио.

(о) 25 % солна киселина.

(п) Активност на пепсина 1: 10 000 NF (Национална формулировка на САЩ), съответстваща на 1: 12 500 BP (по Британската фармокопея) и на 2000 FIP (Международна федерация по фармация).

(р) Чешмяна вода, загрята от 46 до 48 °C.

(с) Везни с точност най-малко 0,1 g.

(т) Няколко кофи с вместимост от 10 до 15 l за събиране на останалия храносмилателен сок.

(у) Пипети с различни размери (1, 10 и 25 ml) и държатели на пипети.

(ф) Термометър с точност до 0,5 °C с обхват от 1 до 100 °C.

(х) Сифон за чешмяна вода.

2. Събиране на проби и количество, което да бъде смляно

(а) При цели кланични трупове на домашни свине проба за изследване, тежаща най-малко 1 g, се взема от основата на диафрагмата при прехода към мускулестата част. Може да бъдат използвани специални пинцети за трихинели, при условие че се гарантира точност между 1,00 и 1,15 g .

От разплодни свине и нерези се взема проба от основата на диафрагмата при прехода към мускулестата част, тежаща най-малко 2 g. При отсъствие на диафрагмени стволоче проби за изследване с двоен размер на 2 g (или 4 g от разплодни свине и нерези) се вземат от ребрената част или от гръдната част на диафрагмата или от челюстния мускул, езика или стомашните мускули.

(б) От различни разфасовки месо се взема проба, тежаща най-малко 5 g, от набразден мускул, съдържащ малко мазнина, по възможност близко до кости или сухожилия.

Проба от същия размер се взема от месо, което не е предназначено за готвене или за подлагане на други видове следкланични обработки.

(в) От замразени месо се взема проба, тежаща най-малко 5 g, от набраздена мускулна тъкан, която не съдържа мазнини и фасции. Специално внимание се обръща, когато се събират мускулни проби от езика, за избягване замърсяване на повърхностните слоеве на езика, които са несмилаеми и могат да предотвратят разчитането на седимента.

3. Процедура

I. Попълват се групите (100 g проби наведнъж)

(а) $16 \pm 0,5$ ml хидрохлорна (солна) киселина се добавя към 3-литрова стъклена колба, съдържаща 2,0 l чешмяна вода, предварително загрята до 46 - 48 °C; бъркалката се слага в стъклената колба и тя се поставя на предварително затоплена плоча и разбъркването започва.

(б) Добавя се $10 \pm 0,2$ g пепсин.

(в) 100 g проби, събрани в съответствие с точка 2, се смилат в миксера.

(г) Смляното месо се прехвърля към 3-литровата стъклена колба, съдържаща водата, пепсина и солната киселина.

(д) Мелещият уред на смесителя се потапя повторно в изкуствения стомашен сок в стъклената колба и смесителната купа се изплаква с малко количество изкуствен стомашен сок, за да се отстрани всякакво останало месо.

(е) Стъклената колба се покрива с алуминиево фолио.

(ж) Магнитната бъркалка се наглася така, че да поддържа постоянна температура от 44 до 46 °C по време на процеса. По време на разбъркването изкуственият стомашен сок се върти с достатъчно висока скорост, така че да създаде водовъртеж без разплискване на течността.

(з) Изкуственият стомашен сок се бърка, докато частиците месо изчезнат (приблизително 30 min). Тогава бъркалката се изключва и изкуственият стомашен сок се изсипва през сито във фуния за утаяване. По-дълго време за смилане може да бъде необходимо (непревишаващо 60 min) при преработката на определени видове месо (език, дивечово месо и др.).

(и) Процесът на смилане се счита задоволителен, ако не повече от 5 % от началното тегло на пробата остане върху ситото.

(й) Разрешено е изкуственият стомашен сок да престои във фунията 30 min.

(к) След 30 min проба от 40 ml изкуствен стомашен сок бързо се пресипва в измервателния цилиндър или центрофужната епруветка.

(л) Изкуственият стомашен сок и други течни отпадъци се съхраняват в кофа до завършване отчитането на резултатите.

(м) 40 ml проба се оставя да стои 10 min. След това 30 ml от плаващата повърхност внимателно се отстраняват чрез засмукване за отстраняване на горните слоеве и да остане един обем не повече от 10 ml.

(н) Оставащата 10 ml проба от утайката се излива в легенче за броене на ларви или петриева паничка.

(о) Цилиндърът или центрофужната епруветка се изплакват с не повече от 10 ml чешмяна вода, която се добавя към пробата в легенчето за броене на ларви или петриевата паничка. След това пробата се изследва чрез трихинелоскоп или

стереомикроскоп при 15 до 20 пъти увеличение. Визуализиране, използвайки други техники, е разрешено, при условие че изследването на положителни контролни проби е показало, че дава равен или по-добър резултат от традиционните методи на визуализация. При всички случаи на съмнителни болести или паразитоподобни форми може да се използва по-голямо увеличение от 60 до 100 пъти.

(п) Пробите се изследват веднага щом са готови.

При никакви обстоятелства не би следвало изследването да бъде отложено до следващия ден. Когато пробите не се изследват в рамките на 30 min от приготвянето, с тях се постъпва, както следва. Последната проба от около 40 ml се изсипва в мерителен цилиндър и се оставя да престои 10 min. 30 ml от плаващата течност на повърхността се отстранява, оставяйки обем 10 ml. Този обем се долива до 40 ml с чешмяна вода. След по-нататъшен период на утаяване 10 минути 30 ml от плаващата на повърхността течност се изтегля чрез засмукване, оставяйки обем не повече от 10 ml за изследване в петриева паничка или легенче за броене на ларви. Измервателният цилиндър се измива с не повече от 10 ml чешмяна вода и тези смивки се добавят към пробата в петриевата паничка или в легенчето за броене на ларви за изследване. Ако се установи, че утайката е неясна при изследване, пробата се изсипва в мерителен цилиндър и допълва до 40 ml с чешмяна вода и тогава процедурата се повтаря. Процедурата може да бъде повторена 2 до 4 пъти, докато течността е достатъчно ясна за надеждно отчитане.

II. Групи от по-малко от 100 g

Където е необходимо, до 15 g могат да бъдат добавени към обща група от 100 g и изследвани заедно с тези проби в съответствие с 3(I). Повече от 15 g трябва да бъдат изследвани като отделна група. За групи до 50 g изкуственият стомашен сок и компонентите могат да бъдат редуцирани до 1 l вода, 8 ml солна киселина и 5 g пепсин.

III. Положителни или съмнителни резултати

Когато изследване на сборна проба даде положителен или несигурен резултат, от всяко прасе се взима една следваща проба от 20 g в съответствие с 2(a). 20 g проби от пет прасета се групират и изследват по описания метод.

По този начин се изследват проби от 20 групи от пет прасета. Когато се открият трихинели в сборна проба от по пет прасета, по-нататъшни 20 g проби се събират от индивидуалните прасета в групата и всяка се изследва отделно по описания метод. Опаразитените проби се съхраняват в 90 % етилов алкохол за консервиране и идентификация на видове на равнище референтна лаборатория - национална или на Общността. След събиране на паразити положителните течности (изкуствен стомашен сок, супернатант, смивки и пр.) се обеззаразяват чрез нагриване най-малко до 60 °C.

Глава втора ЕКВИВАЛЕНТНИ МЕТОДИ

A. Метод на механично смилане на сборна проба/техника на седиментация

1. Апаратура и реактиви

(а) Нож или ножица за изрязване на проби за изследвания.

(б) Таблички, разграфени на 50 квадрата, всеки от които може да побира проби от приблизително 2 g месо, или други съоразения, даващи еквивалентни гаранции по отношение проследимост на пробите.

(в) Месомелачка или електрически смесител.

(г) Лабораторен хомогенизатор термомодел 3500 (A stomacher lab-blender 3500 thermo model).

(д) Пластмасови торби, подходящи за хомогенизатора.

(е) Конични стъклени разделителни фунии с капацитет най-малко 2 l, за предпочитане снабдени с тефлонови обезопасителни запушалки.

(ж) Стойки, пръстени и затягащи скоби.

(з) Сита с размер на мрежата 180 m, с външен диаметър 11 cm, с мрежа от неръждаема стомана или отпадъчна мрежа.

(и) Фунии с вътрешен диаметър не по-малък от 12 cm за поддържане на ситата.

(й) 100 ml стъклени мерителни цилиндри.

(к) Термометър с точност до 0,5 °C и обхват от 1 до 100 °C.

(л) Вибратор, пр. електрическа бръсначка с отстранена глава.

(м) Реле, което ще се включва и изключва на интервали от една минута.

(н) Трихинелоскоп с хоризонтална табла или стереомикроскоп, светлинен източник с поетапно излъчване с регулируем интензитет.

(о) Ваничка за броене на ларви и петриевы панички с диаметър 9 cm като в глава I, т. 1, букви "л" и "м".

(п) 17,5 % солна киселина.

(р) Активност на пепсина 1: 10 000 NF (Национална формулировка на САЩ), съответстваща на 1: 12 500 BP (по Британската фармакопея) и на 2000 FIP

(Международна федерация по фармация).

(с) 10-литрови кофи за отпадъци, които се използват за обеззаразяване на апаратура, пр. с формол, и за останалия изкуствен стомашен сок, когато пробата за изследване е с положителен резултат.

(т) Везни с точност до 0,1 g.

2. Събиране на проби за изследвания и количества, които да бъдат смлени, както е предвидено в глава първа (2).

3. Процедура

I. Смилане

Пробите от месо предварително се смилат в мелачка. Ако се използва електрически смесител, той трябва да работи три или четири пъти за една секунда.

II. Процедура на смилане

Процедурата може да включва пълни групи (100 g проби наведнъж) или групи от по-малко от 100 g.

1. Пълни групи (100 проби наведнъж)

а) Хомогенизаторът 3500 трябва да е снабден с двойна пластмасова торба и температурният контрол да е установен на 40 до 41°C.

б) Един литър и половина вода, предварително загрята 40 до 41°C, се изсипва във вътрешната пластмасова торба.

в) Към водата в хомогенизатора се добавят 25 ml от 17,5 % солна киселина.

г) 100 проби, тежащи приблизително 1 g всяка (при 25 до 30 °C), взети от всяка индивидуална проба, в съответствие с т. 2 се прибавят.

д) Последно се прибавят 6 g пепсин.

Този ред стриктно се спазва, за да се избегне разграждането на пепсина.

е) След това за 25 min се пуска хомогенизаторът да хомогенизира съдържанието на торбата.

ж) Пластмасовата торба се отстранява от хомогенизатора и храносмилателната течност се филтрира през ситото в 3-литрова стъклена колба.

з) Пластмасовата торба се измива с приблизително 100 ml вода, която след това се използва за изплакване на ситото и се прибавя към филтратата в стъклената.

и) До 15 индивидуални проби могат да бъдат прибавяни към обща група от 100 проби и могат да бъдат изследвани заедно с тези проби.

2. По-малки групи (по-малко от 100 проби)

а) Лабораторният хомогенизатор 3500 се оборудва с двойна пластмасова торба и температурата се контролира при 40 до 41 °C.

б) изкуственият стомашен сок се приготвя чрез смесване на около 1,5 l вода и 25 ml 17,5 % солна киселина и 6 g пепсин, които се смесват при температура от 40 до 41 °C.

Този ред стриктно се спазва за избягване разграждането на пепсина.

в) От изкуствения стомашен сок един обем, съответстващ на 15 ml на грам от проба, се измерва (пр. за 30 проби изискваният обем е 30 x 15 ml = 450 ml) и се прехвърля във вътрешната от двете пластмасова торби заедно с пробите от месо, тежащи приблизително 1 g (при 25 до 30 °C), взети от всяка индивидуална проба в съответствие с т. 2.

г) Вода при температура приблизително 41°C се изсипва във външната торба, за да се допълни общ обем на двете торби от 1,5 l. Хомогенизаторът се пуска в продължение на 25 min да хомогенизира съдържанието на торбата.

д) Пластмасовата торба се отстранява от хомогенизатора и изкуственият стомашен сок се филтрира през ситото в 3-литровата стъклена колба.

е) Пластмасовата торба се измива с приблизително 100 ml вода (от 25 до 30 °C), която след това се използва за изплакване на ситото и последно се прибавя към филтратата в стъклената.

III. Възстановяване на ларвите чрез седиментация.

Към изкуствения стомашен сок се прибавя лед (300 до 400 g ледени парченца или натрошен лед), за да допълни неговия обем до около 2 l. Изкуственият стомашен сок след това се бърка, докато ледът се разтопи. В случай на по-малки групи, количеството лед съответно се редуцира.

- Охладеният изкуствен стомашен сок се прехвърля в 2-литрова фуния за сепариране, съоръжена с вибратор.

- Процесът на утаяване протича за 30 min, по време на които фунията за утаяване вибрира с прекъсване, т.е. една минута вибрация последвана от едноминутна пауза.

- След 30 min 60 ml проба от утайката се пресипва в 100 ml мерителен цилиндър (след употреба фунията се изплаква с разтвор от миещ препарат).

- 60 ml проба остава да престои най-малко 10 min, след което повърхностният слой се изтегля чрез засмукване, докато остане обем 15 ml, който да бъде изследван за наличие на ларви.

- За засмукване може да бъде използвана спринцовка за еднократна употреба, оборудвана с пластмасова тръба. Дължината на тръбата трябва да бъде такава, че 15 ml от нея остават в мерителния цилиндър, когато фланците на спринцовката опрат на ръба на цилиндъра.

- Оставащите 15 ml се изливат във ваничка за броене на ларви или две петриеви панички и се изследват, като се използва трихинелоскоп или стереомикроскоп.

- Мерителният цилиндър се измива с 5 до 10 ml чешмяна вода и смивките се добавят към пробата.

- Смлениите проби се изследват веднага след приготвянето им. При никакви обстоятелства не се отлага изследване за следващия ден. Когато смлените проби дават неясен резултат или не са изследвани в рамките на 30 min от тяхното приготвяне, те се пречистват, както следва:

- крайната проба от 60 ml се изсипва в мерителен цилиндър и се оставя да престои 10 min; 45 ml от повърхностния слой се отстраняват чрез засмукване и останалите 15 ml се допълват с чешмяна вода до 45 ml;

- след по-нататъшен период на престой от 10 min 30 ml от повърхностния слой се отстраняват чрез засмукване и останалите 15 ml се изсипват в петриева паничка или във ваничка за броене на ларви за изследване;

- мерителният цилиндър се измива с 10 ml чешмяна вода и смивките се добавят към пробата в петриевата паничка или ваничка за изследване на ларви.

IV. Положителни или съмнителни резултати

Когато резултатите са положителни или съмнителни, се прилагат разпоредбите, установени в глава първа (3)(III).

Б. Метод на изследване чрез механично смилане на обща проба (филтърна техника на изолиране)

1. Съоръжения и реактиви

Както е предвидено в глава втора (A)(1).

Допълнителни съоръжения:

(а) Еднолитрова гелманова фуния, оборудвана с държач на филтъра (диаметър 45 mm).

(б) Филтрови дискове, състоящи се от кръгла мрежа от неръждаема стомана с отвори 35 m (диаметър на диска 45 mm), два гумени обръча с 1 mm дебелина (с външен диаметър 45 mm; вътрешен диаметър 38 mm).

Кръглата мрежа е поставена между двата гумени пръстена и се залепва към тях с двукомпонентно лепило, подходящо за двата материала.

(в) Една ерленмайерова колба с капацитет 3 l, снабдена със странична тръба за засмукване.

(г) Филтърна помпа.

(д) Пластмасови торби с капацитет най-малко 80 ml.

(е) Оборудване за запечатване на пластмасовите торби.

(ж) Ренилаза с активност 1: 150 000 единици на грам.

2. Събиране на проби за изследвания - както е предвидено в глава първа (2).

3. Процедура

I. Смилане

Пробите от месо предварително се смилат в месомелачка.

Ако се използва електрически смесител, смесителят работи три или четири пъти за

приблизително една секунда всеки път.

II. Процедура за смилане

Процедурата може да включва пълни групи (100 g проби наведнъж) или групи от по-малко от 100 g.

(а) Пълни групи (100 проби наведнъж) - виж глава втора (А)(3)(II)(а).

(б) По-малки групи (по-малко от 100 проби) - виж глава втора (А)(3)(II)(б).

III. Изолиране на ларви чрез филтрация

(а) Лед (300 до 400 g ледени парченца или натрошен лед) се прибавя към течността за смилане, за да допълни нейния обем до около 2 l. При по-малки проби количеството лед пропорционално се намалява.

(б) Храносмилателната течност се бърка, докато ледът се разтопи. Охладената храносмилателна течност се оставя да престои най-малко 3 min, за да може навитата ларва да се освободи.

(в) Гелмановата фуния, оборудвана с държач на филтъра и филтърен диск, се монтира на една ерленмайерова колба, свързана с филтърна помпа.

(г) Храносмилателната течност се изсипва в гелманова фуния и се филтрира. Към края на филтрацията на храносмилателната течност се помага да премине през филтъра чрез засмукване с филтърна помпа. Засмукването се преустановява, преди филтърът да изсъхне, т.е. когато от 2 до 5 ml от течността са останали във фунията.

(д) След като веднъж цялата храносмилателна течност е била филтрирана, филтърният диск се отстранява и поставя в една пластмасова торба с капацитет от 80 ml заедно с 15 до 20 ml разтвор на ренилаза. Разтворът от ренилаза се приготвя чрез прибавяне на 2 g ренилаза към 100 ml чешмяна вода.

(е) Пластмасовата торба се запечатва двойно и поставя между вътрешната и външната торба в хомогенизатора.

(ж) Хомогенизаторът се оставя да работи в продължение на 3 min, т.е. докато работи пълна или непълна група проби.

(з) След 3 min пластмасовата торба, снабдена с филтърен диск и разтвор на ренилаза, се отстранява от хомогенизатора и отваря с ножица. Течното съдържание се изсипва във ваничката за броене на ларви или в петриева паничка. Торбата се измива с 5 до 10 ml вода, която след това се прибавя към ваничката за броене на ларви за изследване чрез трихинелоскоп или в петриевата паничка за изследване чрез стереомикроскоп.

(и) Смлените проби се изследват веднага след приготвянето им. При никакви обстоятелства изследването не се отлага до следващия ден.

Забележка. Филтриращите дискове не могат никога да бъдат използвани, ако не са напълно чисти. Нечисти дискове не се оставят да изсъхват. Филтърни дискове могат да бъдат почиствани чрез оставянето им в разтвор на ренилаза за една нощ. Преди употреба те се измиват в пресен разтвор от ренилаза, използвайки хомогенизатора.

IV. Положителни и съмнителни резултати

Когато полученият резултат е положителен или несигурен, се прилага глава първа (3)(III).

В. Изследване чрез автоматично смилане на сборни проби до 35 g.

1. Съоръжения и реактиви

(а) Нож или ножица за разрязване на проби за изследване.

(б) Таблички, разграфени на 50 квадрата, всеки от които може да побира проби от приблизително 2 g месо, или други пособия, даващи еквивалентни гаранции по отношение на проследимостта на пробите.

(в) Миксер Трихоматик 35(r) с филтърна втулка.

(г) Солна киселина $8,5 \pm 0,5$ % тегло.

(д) Прозрачни поликарбонатни мембранни филтри с диаметър 50 mm и размер на отворите 14 m.

(е) Активност на пепсина 1: 10 0001NF (Национална формулировка на САЩ), съответстваща на 1: 12 500 BP (по Британската фармакопея) и на 2000 FIP (Международна федерация по фармация).

(ж) Везна с точност до 0,1 g.

(з) Пинцети с плосък край.

(и) Определен брой микроскопски предметни стъкла със странична дължина от най-малко 5 cm или петриеви панички с размер най-малко 6 cm в диаметър, разграфени от вътрешната страна на 10 x 10 mm квадрати с остър инструмент.

(й) Един (стерео-) микроскоп с предавана светлина (увеличение 15 до 60 пъти) или един трихинелоскоп с хоризонтална масичка.

(к) Съд за събиране на отпадъчни течности.

(л) 10-литрови съдове, които се използват за обеззаразяване на съоръженията, пр. с формол, и за обеззаразяване на останал изкуствен стомашен сок, когато изследваните проби са с положителен резултат.

(м) Термометър с точност до 0,5 °С в диапазон от 1 до 100 °С.

2. Събиране на проби за изследвания, както е предвидено в глава първа (2).

3. Процедура

I. Процедура на смилане

(а) Миксерът се поставя с филтърната втулка, свързва се с тръбата за отпадъци и тръбата се поставя така, че тя да се отцежда в кофата за отпадъци.

(б) Когато миксерът е включен, загряването започва.

(в) Преди да се направи това, дънната клапа, разположена под камерата за реакция, трябва да бъде отворена и след това затворена.

(г) Прибавят се до 35 проби, тежащи приблизително 1 g всяка (при 25 до 30 °С), взети от всяка една индивидуална проба в съответствие с т. 2. По-големите късове сухожилия се отстраняват, тъй като могат да запушат мембрания филтър.

(д) Налива се вода до ръба на камерата за вода, свързана с миксера (приблизително 400 ml).

(е) Наливат се около 30 ml солна киселина (8,5 %) до ръба на по-малката свързана камера за течност.

(ж) Поставя се мембрания филтър под грубия филтър в държача за филтър във филтърната втулка.

(з) Добавят се 7 g пепсин.

Този ред се спазва точно, за да се избегне разграждането на пепсина.

(и) Затварят се капациите на камерите за реакция и течности.

(й) Избира се периодът за смилане. Кратък период на смилане (5 min) се установява за прасетата на нормална кланична възраст и по-дълго време (8 min) - за други видове проби.

(к) Когато стартовият бутон върху миксера е включен, процесът на смилане започва автоматично, следван от филтриране. След 10 до 13 min процесът завършва и миксерът автоматично спира.

(л) След като се провери, че камерата е празна, се отваря капакът на камерата за реакция. Ако има пяна или изкуствен стомашен сок в камерата, процедурата се повтаря в съответствие с V.

II. Изолиране на ларвите

(а) Отстранява се филтърният държач и мембрания филтър се премества върху предметно стъкло или петриева паничка.

(б) Изследва се мембрания филтър чрез (стерео-) микроскоп или трихинелоскоп.

III. Почистващо оборудване

(а) Когато резултатът от изследването е положителен, камерата за реакция на миксера се напълва с кипяща вода до две трети от обема ѝ. Обикновена чешмяна вода се изсипва в свързващата камера за течност, докато покрие по-ниския сензор. Извършва се автоматично почистване. Обеззаразяват се филтърдържачът и другото използвано оборудване (напр. използвайки формол).

(б) След като работата за деня е завършена, камерата за течност на миксера се напълва с вода и се прекарва през един стандартен цикъл.

IV. Използване на мембранни филтри

Всеки поликарбонатен мембранен филтър може да бъде използван не повече от 5 пъти. Филтърът се обръща след всяко използване. След всяка употреба филтърът се проверява за наличие на повреди, които биха го направили неподходящ за по-нататъшно използване.

V. Метод, който се прилага, когато смилането е непълно и филтрирането не може да се извърши

След като миксерът веднъж е преминал през един автоматичен цикъл в съответствие с В(3)(I), капакът на камерата за реакция се отваря и се проверява дали там има пяна или някаква остатъчна течност. В този случай се процедира, както следва:

(а) затваря се дънната клапа под камерата за реакция;

- (б) отстранява се държачът на филтъра и се премества мембранният филтър на предметно стъкло или петриева паничка;
 - (в) поставя се нов мембранен филтър в държача на филтъра и се прикрепва държачът на филтъра;
 - (г) камерата за течност на миксера се напълва с вода, докато долният сензор се покрие;
 - (д) изпълнява се автоматичният процес на почистване;
 - (е) след като цикълът за почистване е завършен, се отваря капакът на камерата за реакция и се проверява дали има остатъци от течност;
 - (ж) ако камерата е празна, се отстранява филтърният държач и се премества мембранният филтър на предметно стъкло или петриева паничка с пинцети;
 - (з) изследват се двата мембранни филтъра в съответствие с В(3)(II); ако филтрите не могат да се изследват, се повтаря целият процес на смилане с по-продължително време на смилане в съответствие с В(3)(I).
- VI. Положителни или съмнителни резултати
- Когато резултатът от изследването е положителен или неясен, се прилагат разпоредбите, установени в глава I(3)(III).

Г л а в а т р е т а Т Р И Х И Н Е Л О С К О П С К О И З С Л Е Д В А Н Е

1. Апаратура

- (а) Трихинелоскоп с регулируема лампа с увеличение от 30 до 40 пъти и от 80 до 100 пъти; стереомикроскоп с подстепенен източник на светлина с регулируем интензитет.
- (б) Притискащо компресионно стъкло, състоящо се от две стъклени плочки (едната от които е разделена на равни полета).
- (в) Малки извити ножици.
- (г) Малки пинцети.
- (д) Нож за рязане на пробите.
- (е) Малък брой съдове за отделно съхранение на пробите.
- (ж) Пипета.
- (з) Чаша с оцетна киселина и чаша с калиев хидрооксиден разтвор за осветляване при втвърдяване или омекотяване на сухото месо.

2. Събиране на проби за изследвания

От цели кланични трупове се взимат няколко проби с размер на лешник от всяко животно:

- (а) при домашни свине такива проби се взимат едновременно от диафрагмения ствол при прехода към мускулната част;
- (б) при диви свине се взема сборна проба от 6 места - от двата диафрагмени ствола при прехода към мускулната част, от челюстта, мускулите на долната част на крака, междуребрениите мускули и мускулите на езика;
- (в) ако от някои мускули не могат да се вземат проби, се вземат общо четири проби от мускулите, от които е възможно;
- (г) когато пробата представлява парчета месо, от всяко парче от различни точки, по възможност в близост до кости или сухожилия, се взимат четири проби с размер на лешник от напречно набраздената мускулна тъкан, несъдържащи, ако е възможно, мазнина.

3. Процедура

- (а) На компресорното стъкло се поставя $1,0 \pm 0,1$ g месо, нормално съответстващо на 28 късчета с размер на овесена ядка. Ако е необходимо, се изследват две компресорни стъкла, т.е. 56 късчета с размер на овесени ядки.
- (б) Ако при домашна свиня са налице двата диафрагмени ствола, ветеринарният лекар отрязва 28 късчета с размер на овесена ядка от всеки от двата диафрагмени ствола за изследвания от цял кланичен труп, или общо 56 късчета.
- (в) Ако е наличен само един диафрагмен ствол, се отрязват 56 късчета от различни части, при възможност от прехода към мускулната част.
- (г) Събраните проби от другите четири мускула на дива свиня се разрязват всеки на 7 късчета с размер на овесени ядки, даващи още 28 допълнителни късчета.
- (д) Трихинелоскопиращият инспектор компресираща 56-те (или 84-те) късчета между стъклените плочки на компресионното стъкло, така че нормалният рисунък ясно да се

разчита при изготвяне на микроскопските препарати.

(е) Ако тъканите на срезове, които ще се изследват, са сухи и стари, препаратът се омекотява за 10 до 20 min преди поставянето му между стъклените плочки в смес от една част разтвор от калиева основа и около две части вода.

(ж) От всяка проба, взета от парчета месо, трихинелоскопиращият инспектор отрязва 14 късчета с размер на овесена ядка, или общо 56.

(з) Микроскопското изследване се извършва чрез сканиране на всички срезове бавно и внимателно при увеличение от 30 до 40 пъти.

(и) Ако трихинелоскопското изследване открие съмнителни зони, те се изследват на най-мощното увеличение на трихинелоскопа (80 до 100 пъти).

(й) Когато полученият резултат е несигурен, изследването се повтаря с други проби и изготвени срезове, докато изискваната информация се получи. Трихинелоскопското изследване се извършва най-малко за 6 min.

(к) Минималното време, фиксирано за извършване на изследването, не включва времето, необходимо за взимане на проби и изготвяне на препаратите.

(л) Като общо правило трихинелоскопиращият не инспектира повече от 840 късчета на ден, съответстващи на изследване на 15 домашни свине или 10 диви свине.

Приложение № 2 към чл. 2, ал. 3

 (Обновен: бр. 83 година 2006)

Изследване на животни, различни от свине

Конско месо, месо от дивеч и друго месо, което може да съдържа паразити от видовете Трихинела, се изследва в съответствие с един от методите за смилане, посочени в глава I или II на приложение № 1, със следните изменения:

(а) проби за изследвания, тежащи най-малко 10 g, се взимат от мускулите на езика или челюстта на коне или от предния крак, езика или диафрагмата на дива свиня;

(б) в случаи на коне, при които тези мускули липсват, по-голям размер проби за изследване се взимат от ствола на диафрагмата при прехода към мускулната част; мускулът не трябва да съдържа съединителна тъкан и мазнина;

(в) най-малко 5 g проба се смилва, следвайки референтния метод за откриване в приложение № 1, глава първа, или един от еквивалентните методи в глава втора; за всяко смилане общото тегло на изследвания мускул не трябва да превишава 100 g в случая на метод, посочен в глава първа, и методи А и Б, посочени в глава втора, и 35 g в случая на метод В, посочен в глава втора;

(г) когато резултатът от изследването е положителен, се взимат по-нататъшни 50 g проби за последващо независимо изследване;

(д) без да се нарушават правилата за запазване на животинските видове, цялото месо от дивечови животни, различни от диви глигани, като мечка, месоядни бозайници (включително морски бозайници) и влечуги, се изследва чрез вземане на проби от 10 g на мускул от предилекционните места или по-големи количества, ако тези места не са налични; предилекционните места са:

- при мечки - диафрагма, масетер (дъвкателен мускул) и език;
- при моржове - език;
- при крокодили - масетери (дъвкателни мускули), птеригоидални и междуребрени мускули;
- при птици - мускули на главата (напр. масетери и вратни мускули);

(е) времето за смилане трябва да е достатъчно, за да се осигури ефективно смилане на тъканта на тези животни, но не може да превишава 60 min.

Приложение № 3 към чл. 3, ал. 1, т. 1

 (Обновен: бр. 83 година 2006)

Замразяване на месото

А. Метод на замразяване 1

(а) Вече замразеното месо се съхранява при такива условия.

(б) Техническото оборудване и електроснабдяването за хладилното помещение трябва да осигуряват достигането на изискваната температура по най-бързия начин и поддържането ѝ във всички части на помещението и на месото.

(в) Изолационните опаковки се отстраняват преди замразяването освен при случай на месо, което вече е било замразено до необходимата температура, когато е внесено в помещението за замразяване, или месо, което е така опаковано, че опаковката да не пречи да достигне изискваната температура в рамките на посоченото време.

(г) Партидите в помещението за замразяване се съхраняват отделно и под ключ.

(д) Датата и времето на внасяне на всяка партида в помещението за замразяване се записват.

(е) Температурата в помещението за замразяване трябва да бъде най-малко - 25 °С. Тя се измерва, като се използват калибрирани термоелектрически инструменти, и непрекъснато се записва. Може да не се измерва директно в притока на студен въздух. Уредите се държат под ключ. Температурните диаграми включват съответните данни от регистъра за инспекция на месото при внос и датата и времето на започване и завършване на замразяването, като се съхраняват една година след това.

(ж) Месо с диаметър или дебелина до 25 cm се замразява най-малко 240 последователни часа, а месо с диаметър или дебелина между 25 и 50 cm се замразява най-малко 480 последователни часа. Процесът на замразяване не се прилага за месо, което е с по-голям диаметър или дебелина. Времето на замразяване се изчислява от точката, когато температурата в помещението за замразяване достигне посочената в буква "е".

Б. Метод на замразяване 2

Общите правила на букви "а" - "д" на метод 1 се вземат предвид и се прилагат и следните комбинации време-температура:

(а) месо с диаметър или дебелина до 15 cm се замразява при една от следните комбинации време-температура:

- 20 дни - при -15 °С;
- 10 дни - при -23 °С;
- 6 дни - при -29 °С;

(б) месо с диаметър или дебелина между 15 и 50 cm се замразява при една от следните комбинации време-температура:

- 30 дни - при -15 °С;
- 20 дни - при -25 °С;
- 12 дни при -29 °С.

Температурата в помещението за замразяване не може да бъде по-висока от нивото на избраната температура за дезактивация. Тя се измерва с калибрирани термоелектрически уреди и записва непрекъснато. Температурата не се измерва пряко в притока на студен въздух. Уредите се държат под ключ.

Температурните диаграми включват съответните данни от регистъра за инспекция на месото при внос и датата и времето на започване и завършване на замразяването, като се съхраняват до една година след това. Когато се използват тунели за замразяване и процедурите не се спазват стриктно, бизнес операторът трябва да може да докаже на компетентния орган, че използваният алтернативен метод е ефективен за убиване на паразитите на трихинела в свинското месо.

В. Метод на замразяване 3

Третирането се състои от търговско замразяване-изсушаване или замразяване на месо при специфични комбинации време-температура с наблюдение (мониторинг) на температурата в центъра на всяка разфасовка.

(а) Общите правила по букви "а" - "д" на метод 1 се взимат предвид и се прилагат и при следните комбинации време-температура:

- 106 часа - при -18 °С;
- 82 часа - при -21 °С;
- 63 часа - при -23,5 °С;
- 48 часа - при -26 °С;
- 35 часа - при -29 °С;
- 22 часа - при -32 °С;
- 8 часа - при -35 °С;
- 1/2 час - при -37 °С.

(б) Температурата се измерва с калибрирани термоелектрически уреди и записва непрекъснато. Термометърната сонда се поставя в центъра на разфасовка от месо не по-малка по размер от най-дебелото парче месо, което се замразява. Тази разфасовка се поставя на най-благоприятното място в хладилната камера не близо до охлаждащото устройство или директно на притока студен въздух. Уредите се държат под ключ. Температурните диаграми включват данните за стойностите от регистъра за инспекция на месото при внос и датите и времето на започване и завършване на

замразяването, като се съхраняват за период една година.